

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus), drahý brat v Kristovi.

Foto: 7.-8.10.2023 bola duchovná obnova otca Jamesa Manjackala v Hlohovci, kde sa zúčastnilo do 3 000 ľudí. Naši členovia sa pravidelne stretávajú aj na týchto DO a nebolo tomu inak ani tentoraz, kde sme sa stretli vo väčšom počte, pričom viacerí z nás sme aj slúžili, či už pomocou pri parkovaní, liturgickej službe, usporiadateľskej alebo svojimi modlitbami. Ďakujem všetkým. Krásne na tom bolo, že to boli celé naše rodinky a verím, že nabudúce tam bude aj tvoja rodinka s nami. A ak si povieš, že nemáš na vstupné, tak ti poviem, že to bolo smiešne vstupné a rad ho zaplatíme tebe aj tvojej rodinke. A slúžiaci to majú samozrejme zdarma a navyše dostanú aj stravu.

Foto: 8.10.2023 v poobedných hodinách sme boli pozvaní do Leopoldova, kde máme množstvo členov. Práve tam sa zišli rodičia birmovancov, ktorí s nami tiež slúžia a porozprávali sme im o odpustení a službe modlitby príhovoru.

Ako vieš, dostávame prosby nielen od našich členov z vyhnanstva, ale píšú nám aj rodinní príslušníci. Jednou z nich bola aj **Tünde Horváthová**, ktorá nám napísala tento dopis: „Neviem, ako bude ďalej, koľko rokov dostane, kde bude vo väzení, ako vydržíme, ale to viem, že môj syn veľmi sa zmenil. On aj predtým veril v Boha, od detstva, ale v poslednom čase nechcel o tom rozprávať. Ako sa stretol s Vami, odvtedy sa veľmi zmenil a písal o tom, že zase inak vidí život, verí v Boha, a že keď Vy rozprávate, tak cíti, že Pán Boh rozpráva a veľmi rád to počúva a Vy mu dáte silu ísť ďalej. Ja to neviem napísať tak pekne, s takými slovami ako on napíše mne po maďarsky. Ja z celého srdca ďakujem Vám, že stojíte pri synovi, dávate mu silu, a zase je otvorený pre vieru, a v jeho očiach VY ste ten človek, o ktorom veľmi, veľmi pekne rozpráva, a Vy ste ten naj, naj!!! Ja to ani neviem Vám poďakovať!!!! Ja len v modlitbách prosím Boha, aby vždy stál pri Vás, pri vašej rodine, lebo takých ľudí ako Vy je v dnešnom svete veľmi málo, alebo aj vôbec. Vy dáte človekom silu ísť ďalej a zmysel k životu. Ďakujem, ďakujem. Jedna matka so smutným srdcom Tünde Horváthová“

Dobrý večer prajem. Ďakujeme pekne za modlitby, za pomoc. Pomahali nám z hora, stáli pri synovi. Syn dostal 5 rokov a ústavné liečenie. 🙏🙏

Tento dopis bol napísaný predtým, ako sme sa modlili za jeho súd. Tu zverejňujeme **chat z messenger**, kde nás ešte prosila o modlitbu, aby bol Ocko-Boh zhovievavý a ako vidíte, jej synovi Štefanovi hrozil § na 10 až 15 rokov a nakoniec po modlitbách na súde to bolo len 5 rokov. Čo povedať? Len vďaka Ti, Ježiš! Veď Štefan práve vo väzbe spoznal Ježiša a to je to najpodstatnejšie. My sme len služobníci na Jeho vinici. Verím, že aj ty raz budeš služobníkom na tejto vinici. Už teraz sa na to teším, ako ti podám ruku a budeme spoločne chváliť Ocka-Boha.

Od 10 do 15 rokov

Časť listu od Gabriela z väznice Nitra: „Na väzbu ma dostal človek, ktorého milujem, aj keď už má novú známosť. Na väzbe som spoznal Mária, ktorý ma oslovil a rozprával Božie slová, ktoré aj on učil väzňov. Mne premenili trest, tak som sa dostal na nástupný oddiel. Pred eskortou mi zomrela mamka, ktorá bola moja celá rodina a jediná osoba, ktorá vždy stála pri mne. Ona bola už istý čas veľmi chorá. Mala rakovinu. Ale mal som to šťastie sa s ňou rozlúčiť! Iba ak aj cez telefónny hovor. Pohreb vybavila moja bývalá, kde ma nepustili. Bol vtedy za mnou pán farár väzenský a pýtal som sa ho, prečo práve ju, keď celý život pomáhala ľuďom, modlila sa denne viac razy? Verila Bohu! Prepáčte mi slzy, ktoré mi padajú na tento list. Ostal som sám, aj moja priateľka ma opustila, má moje dedičstvo v rukách a aj

môj život, lebo máme spor súdny, kde mi hrozí 4 – 10 paragraf. Voláme spolu, ale ja už si myslím, že má iného, nemá to zmysel. Stratil som všetko za pár mesiacov. Farár sa ma spýtal, keď tu bol ešte na návšteve, kedy som bol v živote šťastný? Zamyslene som odpovedal. NIKDY! Vtedy som ešte mal družku. Teraz už ani ju! Jeho odpoveď bola: teraz som! Nevieš, ako to myslel? Pred rokmi som bol na väzbe s Jožkom P., ktorý spôsobil že Vám pišem! Lebo je druhá

M. LIBANT
A. BRANICKÝ
M. KEVICKÝ
M. REINER
M. NESLUŠAN

1500 VÄZŇOV
SA BUDE MODLIŤ ZA
GODZONE TOUR

osoba, ktorá mi prehovára tie isté slová ako Mário. A dal pár Vašich riadkov do rúk. Na eskortnom autobuse som si ho všimol hneď a čudoval som sa, že je živý. Lebo na nástupnom istý väzeň vravel, že zomrel. Nechcel som, aby sme boli na izbe spolu, ale stalo sa to. Ale je už úplne iný človek! Od neho dostávam tie isté Božie slová a aj preto Vám pišem. "Dostávame veľa milosti a veľakrát padneme, ale najdôležitejšie je postaviť sa. A to spraví za nás Pán, ak oľutujeme, pomôže nám na nohy a prepočíta trasu domov. Domov

do neba. Už potrebujeme len vytrvalosť vo viere. **Foto: Youtube kanál a stretnutie lídrov Slovenska na Sliachi.**

Príspevok modlitebničky Terezy Ch.: „Michal, chcem sa veľmi poďakovať aj za to osobné povzbudenie aj za kalendár. Kalendár prišiel dnes. Akurát dnes. Michal, ani nevieš, ako vhod dnes prišiel. Nieкто by povedal, že je to náhoda, ale ja viem, že "Boh vošiel bez zaklopania" a to v momente, kedy som to najviac potrebovala. ("neexistujú náhody, to len Boh vchádza bez zaklopania" - presne ako uvádza vo svojej knihe Max Lucado)

Posledné dni prežívam veľa starostí a problémov, predávame dom, sťahujeme sa, mám zdravotné problémy, potrebujeme vyriešiť jednu veľkú dilemu..Práve dnes sa všetko na mňa zosypalo a od rána som bola v hroznej nálade, decká v horúčkach, ja v bolestiach s posunutou platničkou, plná pochybností, smútku, strachu, frustrácie hraničiaceho až s beznádejou. Niekde v kútiku duše mi stále znela myšlienka, že to všetko je od toho zlého, no aj napriek tomu sa mi dnes nedarilo z toho dostať... A tak som sa modlila: " Pane pomôž mi, dnes to veľmi potrebujem. " A na to prišiel list od Vás aj s odpoveďou.

"Neboj sa, veď som Tvoj Boh, posilňujem ťa, ba pomáham ti, držím ťa svojou spásnou pravícou."

Naliali sa mi do očí slzy a ďakovala som Bohu, že ku mne takto prehovoril. Po chvíli samozrejme ako správna žena si tak hovorím: "Pane, ešte keby si mi dal odpoveď na moju dilemu a k šťastiu mi nič nechýba ." A čítam ďalej;

"Koho mám poslať, kto nám pôjde?" I povedal som: "Hľa, tu som, pošli mňa!"

Tento citát mi dal odpoveď na to, s čím som sa dlho trápila a presne zapadol do kontextu toho, čo som riešila mesiace. Ďakujem Vám! S úctou a veľkou vďačnosťou, Tereza "Nestalo sa ti v poslednej dobe, že aj pre teba sú tieto vety?"

Príspevok Petra Uherčíka (viď foto v čiernom tričku Jasus Army z roku 2019 na stretnutí spol. DISMAS v Trnčine): „, Ahoj DISMAS, moja armáda, moje spoločenstvo, v ktorom som! Chcel by som Vám rád podať, dá sa povedať, svedectvo, pretože som už štvrtý rok doma a diabol ma pokúšal mnohými spôsobmi. Dostal som sa do vzťahu so ženou, ktorá

proste ani nestála za to, ktorá ma vytýrala, to by málokto na ňu, na mňa povedal, že takého veľkého chlapa proste zlomí žena a dostane do stavu, kedy vlastne musí ísť do nemocnice a vlastne ma, dá sa povedať jedným slovom, šľak trafil. Tak som ju opustil, Pán Boh mi ukázal, že proste aj takáto cesta existuje. Pomohol som viacerým chlapcom, ktorí vyšli von, dá sa povedať finančne a proste odvozom a tak, ale každý jeden zatiaľ ma dosť sklamal, pretože či už to bola žena, alebo chlap, proste dostali sa zase do pazúrov diabla, proste neprestanú fetovať. Bohdaj by sa im to niekedy podarilo, ešte asi neprišiel ich čas a potrebuje ich Pán Boh skúšať touto cestou. Ale Ježiš je s nami a miluje nás natoľko, že každému naloží len toľko, koľko unesie. Takže všetko je tak, ako má byť! A vlastne táto cesta, ktorou som prešiel, za štyri roky ma doviedla až do Rakúska, pracovne myslím. Pracujem ako lešenár, zarábam dosť na to, aby som mohol Erike pomáhať, mojej láske, o ktorú sa vlastne starám celých päť rokov, kde pišem, posielam peniaze, posielam balíky, čo potrebuje proste vybavím, pretože ju milujem. A nechceli ma pustiť ani raz na návštevu, hovorili o mne, že som agresívny, násilník. Hovorili to v Trenčine, PBS-ka, hovorila to PBS-ka aj v Nitre. Moja láska dostala pochvalu, za ktorú si mohla vybrať mimoriadnu návštevu a ani na tú ma nepustili. Proste hnusne ju oklamali a teda diabol pracuje aj takouto cestou, že vlastne ovplyvňuje ľudí, ktorí nám to kazia. Takže nakoniec som ju požiadal vlastne **slovom o ruku a vlastne som ženatý a ona vydatá**. Sme spolu, sme jeden pár, ktorý vlastne už nikto nerozdelí, pretože cítim lásku Ježiša a dostal som sa vlastne už aj na návštevu a idem s ňou aj na tú vychádzku štvorhodinovú, pravdepodobne to bude **na moje narodeniny, 21.11.2023**. Ale chcem tým povedať, že proste som človek, ktorý odsedel dvadsaťjeden rok a proste tiež som sa na prvýkrát nepoučil, ani na druhýkrát, ba ani na desiaty krát. Jednoducho ma potreboval Ježiš vyskúšať aj touto cestou a proste

poučil som sa na posledný krát, už ani neviem koľkátý vlastne a žijem tak, že každé ráno vstanem, pomodlím sa či už doma, alebo v aute cestou do práce. Nezabudnem na to samozrejme každý deň a niekedy sa pomodlím viackrát za deň, že keby som náhodou na druhý deň zabudol. Ale nikdy nezabudnem, tak sa modlím stále. Verím Ježišovi, milujem Ho, verím Mu a preto žijem tak, ako žijem, proste žijem dobre, na úrovni, čo sa dá povedať, že na štyri roky, čo som vonku.

Môj štart bol abnormálny, pretože som cez Ježiša spoznal Jožka Šišku, ktorý mi neskutočne pomohol, či už mojej mame, mne a vôbec, on pomáha viacerým ľuďom. Ale mňa vystrelil do takého prostredia a tak ma pripravil na to, na ten normálny život, že jednoducho Ježišovi budem vďačný celý život za to, že mi poslal práve tohto človeka do mojej cesty. Takisto aj Michala, ktorý ma požehnal a na stretnutí mi prial cudnú a veriacu ženu a tú vlastne mám. Erika (**vid' foto**) je tiež v DISMASE, je to krásna žena proste, pokorná, ktorá tiež spravila v živote chybu ale upgrejdlá a pochopila, že jednoducho so mnou tiež budeme silný pár, taký proste ktorý už pôjde príkladom ostatným a ktorý už nikdy sa nedostane tam, kde sme boli, nikdy určite nie vedome. Nehovorím, že sa môže stať taká vec, že proste, Bohdaj by sa to nikdy nestalo, ale môžem niekoho zraziť nechtiac. A to sú také veci, že nás môžu zavrieť, ale jedine takýmto spôsobom, určite

nie takým, ako to bolo doteraz. Verím Ježišovi, modlím sa, pretože to je tak a dal mi do cesty takýto život proste, ktorý som už mal mať asi dávno, ale pokiaľ budem žiť, verím že to bude tak, pretože som šťastne ženatý a vďaka DISMASU tiež „upgrejdnutý“, pretože DISMAS ma pripravil, ešte keď som bol vnútri, psychicky na to, že keď nebudeme veriť v Ježiša. Ale ak nebudeš veriť nemusíš, ale potom ťa vybaví satan, keď neveríš v Ježiša. A pokúša ťa satan, ak ty tomu stále neveríš, že to je tak, tak potom netreba hovoriť pri každom probléme: „Bohdaj by mi Pán Boh dal!“, „Bohdaj by mi Pán Boh pomohol!“ Treba to naozaj tomu veriť, treba sa za to modliť, pretože ja som tomu uveril, modlil som sa za to a mám to! Mám krásny život, mám svoj dom, mám všetko, mám auto, ktoré proste nemá hocikto (**vid' foto**). Proste dá sa to, dá sa to, len to nesmie každý čakať, že nebude to mať každý tak, ako ja, že od začiatku proste dobre. Niekedy treba prejsť aj vonku tou hrbolatou, alebo jak to mám nazvať, cestou proste. Satan nás bude vždycky pokúšať, vždy to bude, lebo on tu je na to, aby pokúšal a my sme tu s Ježišom na to, aby sme mu odolali, aby sme mu ukázali, že : „Nie, nebude to tak, ako ty chceš! Bude to tak, ako ja chcem!“ A tak to má byť. Keď som veriaci, dosiahnem všetko, lebo Pán Boh a Ježiš sú všemohúci, preto dosiahnem všetko. A vždy tomu budem veriť a ľutujem roky dozadu, kedy som až tak neveril tomu, že to funguje. Som Peter, Peci Uherčík, ktorý má svoju ženu Eriku, Dzurilovú - Uherčíkovú a som šťastný, že som v DISMASE, že som veriaci a že štvrtý rok makám proste a mám z čoho žiť. “

Časť listu od Michala z väznice BB -Kráľ'ová: „Začali sme sa modliť o 20:00 chlapci na izbe. Je to super čas - požehnaný. Zatiaľ je nás 4 - 5 chlapcov, no očakávam, že čoskoro nám bude izba malá. Začíname prosbami a vďaka každú zvlášť a pekne nahlas a potom sa spoločne modlíme Otčenáš, Zdravas, Sláva Otcu, Ó Ježišu, a prosíme všetkých svätých, nech orodujú za nás. Trvá nám to tak do pol hodinky a najkrajšie pre mňa je, keď sa domodlíme a vidím, že sa nikomu nechce odísť, spokojnosť na ich tvárach je viditeľná. Prosil som aj manželku nech sa v tento čas na minútku utíši a pomodlí.“ Krásne, ak sa s tebou pridáva na diaľku aj tvoja rodina. Po nejakom čase napísal: „Už nás je viac, vždy nad 10 – 13 ľudí a izba nám je malá, ako som si želal. O 20:00 sa teda stretávame už na športovej miestnosti.

VŽDY NAD 10-13

Super požehnaný čas. Vďaka nášmu Pánovi.“ Neskutočné, ako sa všetko môže rozbehnúť. A čo je požehnané, to Ocko-Boh rozširuje

a dejú sa zázraky. No a pozrite, čo som dostal ďalší list **od Ivana z väznice BB -Kráľ'ová:** „Tak ja sa modlím s chlapcami o 20.00. Je nás momentálne cca 12-13. Každý, kto chce, vysloví poďakovanie a prosby a hneď potom sa modlíme 15 x Otčenáš plus 15 x Zdravas Mária... včera, resp. od štvrtku večera do soboty rána som mal pôst. Jedol som iba zeleninu a ovocie. To mám také pokánie a tiež kvôli zdraviu.“ Máš aj ty skúsenosť z väznice, že sa modlíš so spoločenstvom?

Časť listu od Václava z väznice Rýnovice, Česká republika: „Napsat mohu, třeba to, že jsem se nechal přeložit na jiný oddíl, opustil jsem svoje kamarády, které mám rád a jsem na oddíle, kde jsme vytvořili společenství v osmi věřících a křesťanů, každý den se scházíme ve 20.hod., modlíme se, spojujeme se v modlitbách s Dismasem – s Vámi, trvale se modlím za Barborku.“ Pozrite sa, toto je ozajstná JESUS ARMY, keď sa členovia modlia, spájajú a vytvárajú sväté - modlitbené bunky a práve o 20.00 hod. sa stretávame spolu každý vo svojej bunke - ja rodinne na kolenách a niekedy aj s kaplánom Ľubošom po telefóne.

jsme vytvořili společenství v osmi věřících a křesťanů každý den se scházíme ve 20.hod, modlíme se,

Príspevok Maroša Bilíka: „Piatok, 13. októbra sme sa vybrali s kamarátom odviezť skrine, posteľ a práčku jednej rodinke bývalého väzňa. Na túto službu sme si požičali dodávku. Všetko sme naložili a šli približne 100km. Do cieľa viedla úzka poľná cesta s veľkými výmohľmi. Keď sme dorazili na miesto, čakala nás už natešená rodinka s mnohými pomocníkmi. Čo nás veľmi

prekvapilo, bolo veľké množstvo detí na malý počet dospelých. Všetci ochotne vynášali nábytok do bytu a veľmi sa tešili, že si budú mať kam poukladať oblečenie, ktoré už predtým dostali z charity. Z ich očí žiarila veľká vďačnosť. Hneď potom sme sadli do auta a s dobrým pocitom zo služby sme sa dali späť na cestu domov. Keď sme prišli na diaľnicu, odrazu sme počuli obrovskú strelu a začalo nám po diaľnici hádzať celú dodávku. Netušiac, čo sa stalo, sme dodávku odstavili pri kraji diaľnici. Bola už tma. Vystúpili sme z auta a hneď nám bolo jasné, čo sa stalo. Strelila nám pneumatika. Chvála Pánovi, že sa dodávka v tej rýchlosti neprevrátila a že sme ju ešte dokázali zaparkovať pri krajnici. Keď sme začali riešiť vzniknutú situáciu, boli sme znechutení, že sme chceli pomôcť a, ako sa hovorí: "Za dobrotu, na žobrotu". Situácia bola o to náročnejšia, že dodávku sme si len požičali a majiteľovi sa budú musieť preplatiť nové kolesá a ešte aj nafta, ktorú sme minuli. S odstupom času sme si ale uvedomili, že Zlý nenávidí, keď sa pomáha biednym. Možno sa to stalo preto, aby zlý znechutil ľuďom slúžiť. Chvála Ti, Pane, že sa nič horšie nestalo. " **Dňa 19.10.2023 sme navštívili členov spol. DISMAS vo väznici v Hrnčiarovciach nad Parnou. Foto ilustračné z roku 2020.**

Dňa 21.10.2023 bol Michal Kosorin pre Františka M., člena Dismasu, v Prievidzi, ktorý ho odviezol k dekanovi Maslákovi. František sedel vo vyhnanstve v Dubnici nad Váhom a bojuje s pokušeniami tohto sveta. Modlíme sa, nech vytrvá.

Časť listu od Sebastiana z väznice Dubnica: „Píšem tento list a rozmyšľam nad všetkým, aké to bude celé vonku. Nebudeme sa klamať, ja nemám nikoho, ale ja vám poviem to, že ja nečakám od nikoho nič. Ja chcem dokázať, že sa viem postarať o seba sám a tomu sa modlím všetkým veciam, lebo keď myslím, ako som žil predtým, tak už tak nechcem žiť. V tej dobe bol asi satan, a preto som vďačný, že som aj tu, aby som sa spamätal. Asi vás to nebude zaujímať, ale dačo mi vraví srdce, aby som vám to napísal. Aj za to sa vám chcem poďakovať, že čítate tie listy. Pre mňa to je ako spoveď, tu sa s takým nemám tak rozprávať.“ Áno, veľa listov prichádza, že sú radi, že sú vo väzení, lebo spoznali Ježiša Krista, že spoznali pravdu, že sa zastavili. Síce na tomto temnom mieste, ale ako vídíš a čítaš v NL, tak práve vo väzniciach Ocko-Boh mocne pôsobí a my ti túto radostnú zvesť - evanjelium chceme len priblížiť. Chvála Pánovi, že si sa nechal zlomiť a premôcť láskou.

Príspevok Barnislava Bočáka (foto v Dismas bunde): „Dnes tu 22.10. mi Michal napísal, aby som prišiel na sv. omšu do Bolešova (obec pri meste Nemšová), kde bude ako hosť kňaz Ambrois z afrického štátu Bening. Samozrejme som prišiel, lebo som sa chcel zároveň stretnúť aj s Michalom a jeho požehnanou rodinou. No čo povedať, sv. omša bola

fantastická, taká, ako sa aj mne páči, lebo sa tam spievalo na typický africký spôsob, aleluja, hra na bongá a tleskanie. Lebo ja som tohto názoru, že Pána treba oslavovať s radosťou. Keď začal tento fantastický a charizmatický kňaz rozprávať, tak som cítil naplnenie Svätým Duchom. A zároveň tým chcem upriamiť pozornosť na plné sa odovzdanie nebeskému Otcovi, jeho synovi a nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi, Svätému Duchu a preblahoslavenej Panne Márii. Lebo vo vlastnej rodine som zažil zlý vplyv nepriateľa, tj. satana a jeho vplyv na život mladých ľudí. Moja dvadsaťšesť ročná neter Monika „verila“ na reiky, jógu,

čistenie čakry... A tým, že navštevovala takéto pochybné aktivity, sa jej psychický stav začal zhoršovať, až to nakoniec vyústilo do samovraždy! A zároveň by som rád poprosil o modlitby za spásu jej duše. Aj ja som istý čas vo výkone trestu skúšal jógu a dodnes mám zdravotné problémy s chrbticou a to konkrétne s krížami. Amen.

Foto: Braňo Bočák, tmočník a kňaz Ambroise zo dňa 22.10.2023. V nedeľu ráno sme navštívili farnosť Bolešovice aj s členom Braňom B., kde slúžil sv. omšu kňaz Ambroise Kinhou, rektor kňazského seminára v africkom Beninea. Je to veľmi príjemný černoš s veľkou pokorou a úctou k Pánovi a P. Márii. Má na starosti vyše 120 seminaristov, je tam veľká bieda a často nemajú čo jesť. Má takú veľkú dôveru v Pána a jeho prozreteľnosť, že raz, keď nemali čo jesť, objednal veľa ryže (to jedia skoro stále), aj keď nemal na zaplatenie. Keď mu ju dovezli, povedal, že zaplatí zajtra, ale on bol v pokoji, lebo to odovzdal Pánovi, aby sa postaral. Na druhý deň, keď to mal zaplatiť, mu zavolať jeden priateľ, posielam ti šek s peniazmi, keď sa ho opýtal na sumu, povedal presne toľko, koľko potreboval na zaplatenie. Potom hovoril o žene, ktorej 2r. chlapček spadol do žeravého ohniska. Malá dedinka, žiadny lekár, iba kňaz misionár, keď prišiel mu čistil rany, no chlapček jej nakoniec zomrel v náručí. Išla s ním s pokojom do kaplnky pred Bohostánok a prosila P. Ježiša, aby mu vrátil život, že ona mu ho obetuje, že ona mu ho vychová, že bude patriť iba jemu. V tom počula v srdci hlas, pros moju matku. Tak sa s mŕtvym chlapcom v náručí presunula pred sochu P. Márie a prosila. Prišla domov, chlapčeka prikryla plachtou a išla robiť svoju prácu. Občas prišla, nadvihla plachtu a skontrolovala, či žije, ale jeho nožička bola studená, keď ju chytila. Znova ho zakryla a občas sa vrátila ho skontrolovať a raz, keď nadvihla plachtu videla, že dieťa dýcha. Vôbec si jeho smrť nepripustila, takú mala vieru. 27 rokov nikomu o tom nepovedala,

až deň pred vysviackou svojho syna, lebo Pán si ho povolal za kňaza, o čom ona vôbec nepochybovala, vedela, že sa tak stane. A ten vzkriesený syn bol vlastne tento kňaz, čo bol u nás a nám to rozprával! To bola rana do srdca! Bol to veľmi silný zážitok, svätý kňaz, to vám poviem, vyžaroval z neho Ježiš a jeho láska. Takže odovzdanosť a dôvera cez Pannu Máriu je zaručená vyhrá na zázrak. Ale veľmi dával dôraz na vieru, lebo bez živej viery nedokážeme nič odovzdať.“

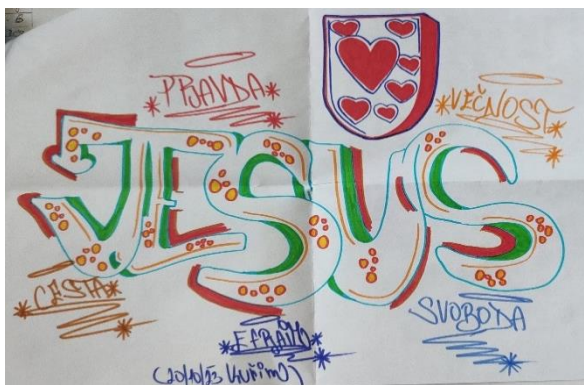
Poobede 22.10.2023 sme sa s rodinkou ponáhlali na stretnutie s Pecim a **Ferinom P. príspevok (foto v ľavo), ktorý napísla aj svedectvo:** „Od prepustenia v 2017 je šiesty rok, čo chvála Bohu vediem riadny život. Od nuly s hodinovou mzdou 4,20€ som začal.. ale s POKOROU ! Usporiadal som si priority, stanovil ciele a dal sa na cestu..a to, za čo som sa vo VT modlil, sa mi splnilo. 🙏

Mám krásnu a hlavne dobrú ženu, krásne zdravé deti, prácu, ktorá ma baví, lebo viem, čo robím, mám okolo seba ľudí, ktorí stoja zato a žijem poctivo! Áno, boli aj zlé chvíle a vďaka Bohu ich moja žena so mnou ustála, boli recidívy - alkohol, drogy.. ale odrazil som sa od dna a som, kde som, za čo som vďačný 🙏 a že pomáham iným nezištne. Nie je to preto, že mám, ale viem, aké to je nemať nič a čo som dostal, odovzdávam...raz sa ma kolega spýtal, prečo to robím? Čo z toho mám? A ja.. mám milujúcu ženu a zdravé deti 🙏 a verím, že aj keď nie hneď, časom, len treba veriť a byť pokorný...ja možno neviem dobre písať, lepšie sa mi to rozpráva, ale keď sa spätne pozriem dozadu, tak som na seba pyšný, lebo bolo veľa prekážok a zvládol som to s Božou pomocou. A mám nové ciele, ktoré chcem dodržať, zase napredovať. Takže v skratke asi takto zatiaľ. 🙏“

Počas stretnutia s chlapcami Ferkom a Pecim mi volali ďalší členovia Dismasu, ktorí mali za chvíľku prísť na železničnú stanicu do vedľajšieho mesta. Bol to **Stano T. a Ladislav (viď foto) a tu je ich príspevok:** „Tak začnem s tým, že sme boli v Holandsku a naša agentúra už pre nás nemala žiadnu prácu, lebo sezóna sa už skončila. Tak sme sa vrátili na Slovensko i s Bratom Ladislavom a samozrejme sme ako vždy aj počas cesty na Slovensko sa modlili k Nášmu Otcovi a zverovali sme mu všetko do jeho rúk. A drahí bratia v Kristu, to čo sa stalo, je až neuveriteľné. Keď sme prišli do jednej agentúry, ktorá nás prijala, ale chceli po nás čistý register trestov, tak sme odišli trochu smutní, ale zasa sme sa obrátili na nášho Nebeského Oca, aby zasiahol a pomohol nám. Nakoniec sme pocítili také vniknutie, aby sme sa tam vrátili a povedali o tom, že sme boli trestaní. Keď sme tam prišli, tak sme manažérovi agentúry povedali o tom, že ako to je a on sa na nás pozrel a povedal, chlapci vážim si vašej úprimnosti a nebudem zisťovať, za čo ste tam boli a dal nám tlačivo na lekársku prehliadku a tú sme museli potvrdiť a nakoniec sme získali pozíciu, o ktorú sme mali záujem a dnes už to je 3 týždne a tam pracujeme. A drahí bratia v Kristu, aby ste boli v obraze, že agentúra keď zistí, že nejste bezúhonný, tak tam hrozí pokuta až vo výške 100 eur. To prikladám do nášho NL. A samozrejme vždy sa modlím i za všetkých zamestnancov Väznice v Leopoldove a tiež tam zvyknem raz za čas zavolať a povedať im o tom, ako sa mi darí na slobode a keď som rozprával s pánom sociálnym pracovníkom M.Popelkom, tak ten ostal v šoku, že sa mi tak darí. Citujem jeho slová: „Stanislav, opravdu ste nás veľmi prekvapil, že odsúdený, ktorý bol skoro celý čas na oddelení špeciálneho zaobchádzania, sa tak dobre zaradil a už skoro všetci, čo boli v tom čase so mnou na výstupnom oddelení sa vrátili späť do väzenia a že pôjde za pani vedúcou a jej to povie. Že je na mňa hrdý.“

Drahí bratia v Kristu, potom som volal i s pani psychiatričkou z Leopoldovej väznice a tá tiež bola úplne prekvapená z toho, že som bol veľmi problémový odsúdený a že takto sa mi darí a že dokonca aj pracujem a normálne povedala, že som jej urobil nádherný deň a že je na mňa tiež hrdá a pyšná. Drahí bratia v Kristu, toto je dôkaz, keď svoj život odovzdáte nášmu Nebeskému Ockovi. Drahí bratia v Kristu, ďalej Vám chcem napísať, že naše spoločenstvo Dismas je s nami v kontakte i na slobode a opravdu nemusíte mať žiadny strach, lebo naše spoločenstvo je veľmi úžasné a to vďaka nášmu lídrovi Michalovi a jeho vzácnej žene Mirke. Zasa sme sa stretli v Hlohovci, kde som bol so svojim priateľom a brat Michal so svojou manželkou Mirkou, nám priniesli hrnce a veci do domácnosti jednej staršej pani, ktorej dcéra uhorela i so svojou rodinou v dome (viď foto ústrižok z netu). Ako vždy, tak brat Michal i so svojou manželkou Mirkou sa s nami krásne porozprávali, priniesli nám pizzu a koláče. Bol to pekný požehnaný čas a nakoniec nám dali prekrásnu Bibliu.“

Časť listu (baseň) a obrázku (viď foto) od Ladislav z väznice Kuřim Česká republika : „Bože, Lásko skálopevná! Ďakujem Ti za to, že Ti nie som jedno, že ma podpieráš tak silno, ako nevedela ani moja mama, otec už vôbec nie....Daj mi silu a odvahu odpustenia pre tých, komu som ublížil a kto mi ublížili. Ty mi odpúšťaš denné prestupy a nie to povinnosť, ale milosť. Milujem Ťa, Otče môj - ďakujem za Dismas,

d'akujem za život, lebo život je darom, „Opica“ je klamom a šašom porazeným. Ty si ten jediný a všemocný Boh, ja žiadneho iného Boha okrem Teba neznám! Ďakujem Ti Láska, lebo Ty si Láska! Tvoj syn Láďa.“

Foto: 24.10.2023 dva plné veľké autá a obrovský prívies sa naplil charitou a rôznymi vecami do žakoviec, kde máme aj my členov, ktorý išli po ukončení VT. Na fotke Jožko K., ktorý to išiel o 02,00 hod. zanášať, Jozef Z. a Mirka, ktorá robila túto zbierku u nás.

Dňa 26.10.2023 sme boli poznavý na natačanie relácie Umev ako dar, ktorý bude vysielaní 23.12.2023 na RTVS

a patrili detičkám s detských domovov. Stretol som sa aj s členom Máriusom Dismasom (47)(vid foto počas nahrávania) pracuje v organizácii STOPA Slovensko ako terénny pracovník krízovej intervencie a v organizácii Úsmev ako dar ako asistent sociálneho bývania. Ľuďom v núdzi pomáha v Bratislave už 8 rokov. Zdroj: <https://brainee.hnonline.sk/notsorry/news/96034311-osestruje-otvorene-rany-prostitutkam-dohovara-narkomanom-den-s-bratom-mariusom-nam-otvoril-oci>

Rozhodli sme sa stráviť deň s mužom, ktorý sa ako jediný pustovník na Slovensku vydáva denne do ulíc, aby pomáhal, ako mu viera káže. Dominika Pacigová **Ošetruje otvorené rany prostitútkam, dohovára narkomanom. Deň s bratom Máriusom nám otvoril oči**

Keď ľudia stratili úplne všetko, nie je v poriadku, aby so sebou nechali robiť čokoľvek, hovorí brat Márius Dismas. „**Nebojíte sa sem chodiť?**“ kričí jedna zo žien v Pentagone, keď vidí prichádzať brata Máriusa. Ten sem chodí minimálne raz do týždňa, aby ošetril ľudí pod vplyvom drog, alebo aby s nimi prehodil pár viet. „**A čoho by som sa mal báť?**“ odpovedá jej. Pustovník ju nepozná, v skupine narkomanov ju vidí prvýkrát. Nastane niekoľkosekundové ticho. „**Viete, chodím sem len mesiac, ani to nie, niekedy si dám aj dva-tri dni pauzu. Skúsila to kamarátka, zapáčilo sa mi, v akom je stave,**“ snaží sa akoby obhájiť svoje správanie žena v modrých šatách. Z vlasov jej trčí injekčná striekačka. Takto to zvyčajne vraj začína. Končí to však začarovaným kruhom – dávka, prostitúcia za pár eur, prípadne krádež, a večer opäť dávka. Rehoľník v hnedo-bielom habite na to upozorňuje aj neznámu ženu v modrých šatách. Svet a život totiž nie je len bublina, s ktorou mnohí z nás prichádzajú denne do kontaktu. Za ochrannými stenami bezpečia, ktoré nám vytvorila rodina a [priatelía](#), sú ľudia, ktorí žijú na okraji spoločnosti. Výrok, že si za to môžu sami, je často stereotyp. Každý občas spravi prešľap, zlyhá, ale nie všetci majú pri sebe súdržnú rodinu a róznych priateľov, ktorí im pomôžu vyhrabať sa z problémov. V Brainee sme sa rozhodli stráviť deň s mužom, ktorý sa ako jediný pustovník na Slovensku vydáva denne do ulíc, aby pomáhal, ako mu viera káže.

Počiatkové problémy s pasákmi

Brat Márius Dismas sa nevyhýba ani neslávne známemu Pentagonu. Miestu, kde sa pod blokom užívajú bez akejkoľvek hanby drogy. Kde sa veľmi ťažko buduje dôvera. Stretávajú sa tam ľudia, ktorí často žijú na hrane zákona alebo aj za ním. Rehoľník v habite mal spočiatku problémy s pasákmi, ktorí si asi mysleli, že ich chce udať, alebo im chce odlákať ženy, prostitútky. Kým ho komunita nepoznala, spočiatku sa nevyhol ani injekčným striekačkám, ktoré mu padali z bloku na hlavu. Dnes ho už všetci poznajú. Už z diaľky na neho kričia a volajú ho „medzi seba“. Ako schádzame dolu schodmi, štyria muži niečo zamrmlú, on ich pozdraví a pokračujeme ďalej. Priamo pod blokom sa nachádzajú tri skupiny narkomanov. Jeden z nich leží na trávě. Bratislava je rozpálená, aplikácia ukazuje 36 stupňov. „**Dnes je extrémne teplo, je ich tu málo. Niekedy ich tu býva aj 50,**“ povie mi, zatiaľ čo sa približujeme k jednotlivým skupinám. Polícia monitoruje situáciu v prednej časti, narkomanov to však nerozrušuje. Najdlhšie sa však zdržíme pri žene v modrých šatách, ktorú brat Márius vidí v Pentagone prvý raz. „**Chcem byť mniška. Čo mám pre to urobiť?**“ smeruje otázku na brata Máriusa. Mňa si nevšímá. Akoby som tam ani nebola. „**Dala si si dávku a už chceš byť mniškou? Pred chvíľou si chcela byť niečím úplne iným,**“ odvetí jej muž, ktorý stojí za jej chrbtom. Zjavne už pod vplyvom drog. Dlhú sa však pri nás nezdrží, odíde k ďalšej skupine. „**Mám strach, že sem zas prídem,**“ pozrie sa žena, ktorá do Pentagonu údajne chodí len mesiac, bratovi Máriusovi do očí a dodáva, že by najradšej navštevovala kostol, kde by našla aj rehoľníka v rúchu. „**Viem vám poradiť dobré spoločenstvo. Akonáhle budem môcť, prídem za vami. Keď sem ale chodíte len mesiac, skúste s tým prestať,**“ snaží sa jej dohovoriť. Po pár minútach pokračujeme ďalej. Jeden z mužov zazrie brata Máriusa v poslednej chvíli a prosí ho pomoc. Má zdravotné problémy. Bez heroínu to však už nejde. Do nemocnice ísť nechce. Bez svojej dávky nevydrží. „**Nemôžete ma vyšetriť vy?**“ pýta sa potichu pustovníka. Ten mu ohmatá brucho, ktoré má stvrdnuté. Medzičasom sa k nám približuje dvojica. „**Musím si prebaliť nohu,**“ hovorí žena mužovi, ktorý kráča pár metrov za ňou. Sadne si na múrik, zatiaľ čo brat Márius sa lúči s mužom, ktorý má zdravotné problémy, a približuje mu možnosti, ktoré má. Je čas presunúť sa. Na Slovnaftskú. Rozhodli sme sa stráviť deň s mužom, ktorý sa ako jediný pustovník na Slovensku vydáva denne do ulíc, aby pomáhal, ako mu viera káže.

„**Dávka – prostitúcia - dávka**“

„Celý čas mi búšilo srdce. Necítila som sa úplne komfortne,“ priznám sa bratovi Máriusovi cestou na autobusovú zastávku. Ticho striedajú kratšie rozhovory. „Zo zasvätených som zatiaľ jediný, kto chodí do Pentagonu. Mne sa však ženy nezdôveria tak, ako by sa mohli rehoľným sestrám,“ objasňuje a dopĺňa, že ony sa v Pentagone necítila bezpečne. Niet divu. Zároveň však konštatuje, že aj pápež hovorí, že by mali byť tam, kde ich potrebujú.

„Prečo sem vlastne chodíte? Myslite si, že to má nejaký zmysel?“ nedá mi neopýtať sa. Rehoľník sa pousmeje. „Je dôležité, aby si ľudia uvedomili, že aj keď stratili úplne všetko, nie je v poriadku, aby so sebou nechali robiť čokoľvek. Aby robili napríklad prostitúciu za päť eur. Ak by to však pomohlo len panej, ktorú som tu videl prvýkrát, malo by to zmysel, aj keby sa nič nepodarilo najbližších päť rokov,“ hovorí a jedným dychom dodáva, že jediná vec, ktorá narkomanom môže pri aktuálnom systéme pomôcť, je väzenie. Aj to je však zvyčajne len dočasné riešenie. Ak sa po výkone trestu nemajú kam vrátiť, obvykle končia tam, kde boli predtým – na ulici, alebo v bratislavskom Pentagonu. Odchyti si ich opäť pasák a dostávajú sa do toho istého začarovaného kruhu. Dávka – prostitúcia – dávka. Nasadáme do MHD-čky a vystupujeme na Slovačskej. Na mieste, kam chodia aj ženy z Pentagonu. Vonku je 36 stupňov, prostitútky medzi odstavenými kamióňmi nevidno. „Táto nebude z Pentagonu,“ skonštatuje rehoľník v hnedo-bielom habite, keď zazrie jedinú ženu na parkovisku. Vyzerá to tak, že ani ona ho nespoznáva. Je pekne naličená a upravená. Keď prechádzame okolo nej, len sklopí zrak. „Prekvapuje ma, že ženy z Pentagonu majú pomerne veľa zákazníkov. Poznám ich, majú otvorené rany, snažíme sa im ich čistiť, no niektoré si ich nedezinfikovali aj pol roka, nedokážem to úplne pochopiť,“ približuje s vážnou tvárou brat Márius, zatiaľ čo čakáme na autobus smerom do Petržalky. Na parkovisku nie je žiadna žena, s ktorou by mohol prehovoriť. Pravdepodobne aj pre to, že je popoludnie a vonku je extrémne teplo. Večer sa ich tam však „zbieha“ viac. Konkurencia je veľká, „ohodnotenie“ je ale v mnohých prípadoch malé. Čím viac klientov, tým väčšia šanca, že si večer budú môcť kúpiť dávku, bez ktorej to už v ich živote nejde.

Dostala vši, vypadli jej vlasy

Brat Márius sa denne pristavuje aj pri [ľuďoch bez domova](#). Len počas „prechádzky“ mestom ich stretneme niekoľko. Pani so zapálenou nohou sedí na stoličke v meste, ďalšia s mužom na zastávke, iných zas stretávame na vlakovej stanici. Niektorí z nich sú vo vážnom stave a mnohí majú život zbalený v jednej taške. Brat Márius sa denne pristavuje aj pri ľuďoch bez domova. Len počas „prechádzky“ mestom ich stretneme niekoľko. Pani so zapálenou nohou sedí na stoličke v meste. Brat Márius sa denne pristavuje aj pri ľuďoch bez domova. Viacerých stretávame aj na vlakovej stanici. Niektorí z nich sú vo vážnom stave a mnohí majú život zbalený v jednej taške. Výnimkou nie je ani žena vo fialových šatách, ktorá už z diaľky zdraví rehoľníka v mníšskom habite. „Ako sa máme? Nepotrebuje nič?“ pýta sa jej. „Ale dobre, len pozrite, prišla som o vlasy. V Depaule som dostala vši, no nevádi, dorastú,“ usmeje sa. „Ja som ani nebol v Depaule a nemám vlasy,“ zasmee sa brat Márius. „Kvôli vášmu mužovi ma vypočúvali na polícii,“ dodáva rehoľník po pár sekundách ticha. „V septembri ho majú pustiť, chce sa ku mne vrátiť, musím si to premyslieť,“ odvetí žena sediac na lavičke. „Aby ste znova nezažili bitky, dobre si to premyslite,“ dodáva rehoľník v habite a líči sa s ňou. V konečnom dôsledku s ľuďmi, ktorí boli kedysi onálepkovaní ako [bezdomovci](#), žije brat Márius pod jednou strechou. Pre seba má vyčlenenú len malú izbu s veľkým krížom na stene. Zariadenie sa nachádza priamo v centre Bratislavy. V rámci projektu Križovatka sa tam podarilo zrekonštruovať obytné priestory a vytvoriť bezpečný priestor pre ľudí, ktorí majú históriu bezdomovectva. „Nie sme zástancami typického housingu, pretože ubytovať ľudí bez domova, a nechať ich bez starostlivosti nie je riešením. Pomôže to buď do prvej výplaty, alebo do prvej krízy,“ tvrdí. Podobne sa snažil pomôcť už nejednému človeku bez domova, no ako sám tvrdí, mnohí ostávajú radšej na ulici.

Vy so mnou nepôjdete, je to nebezpečné

„Márius, Márius,“ kričí žena, ktorá sa vynorí spoza rohu a kráča pár metrov za nami. Na ulici sa to stáva bežne. Ľudia zdravia rehoľníka už z diaľky a chcú s ním prehodiť čo i len pár viet. Bodaj by nie, keď všade okolo šíri dobro a pozitívnu energiu. Po pár sekundách sa brat Márius otočí a s úsmevom na tvári sa víta so ženou z Ukrajiny. „Musíme vybaviť tú mamografiu. Dohodnite sa s Lenou a povedzte šéfovi v práci, že idete na vyšetrenie. Je to dôležité, keď máte podozrenie,“ začína konverzáciu. Ona hovorí po ukrajinsky, brat Márius po slovensky. Napriek tomu nemajú problém dorozumieť sa. Od februára totiž podáva pomocnú ruku aj ženám, ktoré spolu s deťmi utiekli pred [vojnou na Ukrajine](#). Okrem ubytovania a práce pre ženy sa snaží spríjemniť im čas na Slovensku. Pre tých najmenších organizuje denný letný tábor. Cestou do tábora kúpi zmrzlinu. Ja vezmem v supermarkete lentilky. Som tak naučená z domu. Nikam sa nechodí s prázdnyimi rukami. Viaceré deti majú obedňajšiu siestu, no radosť v očiach tých, ktoré nespia, je na nezaplatenie. Ženy s deťmi bývajú na internátoch. Brat Márius ich pravidelne navštevuje, nemá problém sa s nimi porozprávať aj v neskorých večerných hodinách. „Keď nebude lockdown, budú sa musieť vysťahovať a budem im musieť nájsť nové bývanie. Nevieť si to úplne predstaviť v aktuálnom nastavení spoločnosti,“ hovorí pred jedným z internátov, kde žije Lena. Desať dní bola s deťmi v bunkri, a následne išli z Lvova do Užhorodu. Niekoľko dní. S neistotou. Strachom. Do krajiny, kde nikoho nemajú a nepoznajú. Neraz padne aj otázka humanitárnej pomoci pre mužov, ku ktorým sa nedostala. Ktorí museli ostať na Ukrajine. „Nemám problém ísť autobusom do Odesy a odniesť zraneným mužom humanitárnu pomoc. Vy so mnou ale nepôjdete, je to nebezpečné. Máte tu rodinu, ale komu by som chýbal ja?“ pýta sa ženy z Ukrajiny. Telom mi pri 36 stupňoch prebehnú zimomriavky. Nedá mi nereagovať: „Myslím, že je mnoho ľudí, ktorým by ste chýbali. Minimálne tým, ktorých sme stretli dnes.“

Foto: Dňa 27.10.2023 Bratislava Incheba arena Godzone

a na druhej fotke, len s časti tímom Dismas. Bolo nás viac, ale pri 7000 ľuďoch je ťažko sa orientovať.

Foto: Dňa 28.10.2023 Marek S. a jeho rodinka , Orechov dvor pri Nitre. Marek nás oslovil, či nemáme pre neho kočík, lebo sa mu predchádzajúci zlomil a nakoľko je Marek aktívny

členom aj vonku a je stále s nami v kontakte tak som ho v Sobotu ráno navštívil a priviezol nielen kočík. Ďalšia zastávka v Sobotu bola u dekanan Masláka v Klášotore pod Znevom, kde pred pár dňami Michal K. priniesol Františka M. , ktorý nemal kam ísť a prideli ho k Petrovi G. (vid' foto) . m Mali sme poslu Sv. omšu a musím povedať, že som Ptroevi doniesol aj mobil (Anjelsky mobil) a tiež mikinu Dismas s newsletterom. Mikinu dostal preto, lebo už dlhodobo zotrval na mieste a snaží sa kráčať s Kristom aj vonku a ani si nevieš predstaviť aké je dôležité vydržať.

Časť listu od Martin z väznice Břeclav Česká republika: „, Nejprve bych vám chtěl moc poďekovat za ten „koncert“ s Egem, který jste pořádaly zde ve věznici Břeclav. Ač jsem si zprvu myslel, že to bude celé fraška, tak už po pár minutách jsem změnil názor a s velkým respektem k vám musím říct „ano, to co děláte dává i nám odsouzeným smysl a děkuji, protože to děláte více než dobře“! Chvíli mi trvalo, než jsem se rozhodl napsat, přece jen jsem trochu zdrženlivý, ale už během toho koncertu jsem věděl, že Ti napíšu. Právě při tom Tvím vyprávění jsem Ti uvěřil , že to myslíš vše úpřímně, měl jsi několikrát slzy v očích a tohle se prostě nedá nahrát, proto si vážím toho, co děláte. Abych to shrnul, nechalo to ve mě pozitivní stopu a jsem opravdu rád, že jsem se toho mohl zúčastnit! V závěru vám chci ještě jednou poďekovat za to, co pro lidi děláte, protože kdyby byli všichni tak jako vy, tak by ten svět vypadal úplně jinak! Jo a pokud budeš mluvit s „ Egem“ a vzpomeneš si, tak mu prosím Tě vyřid', že má o fanouška víc, protože i on má velkou zásluhu na tom, aby i „darebáci“ začali přemýšlet o tom, že se lze vydat i po té lepší cestě, než po které šli!“

V sobotu večer teda stále 28.10.2023 som prišiel za členom do Domčeka na pol ceste-DORKA (vid' foto) , kde som aj jemu daroval anjelsky mobil a tiež ďalšie veci, ktoré potreboval. Prepustili ho pred 2 týždňami a bol to prvý ods. bez domova na Slovensku, ktorý dostal náramok, to bol čistý zázrak, verím, že príde čas keď nám on sám napíše svedecvo. Má už aj prácu a je šťastný. Chcem sa Vám poďakovať za milý darček a tiež chcem vyjadriť, že príbehy ľudí, ktorí sa ocitli vo väzení mi nie sú ľahostajné. Veľmi ma zasahujú a mojím prianím sú všetky vypočuté modlitby. Som veľmi vďačná za to, že môžem byť spoluúčastnou v tomto diele. Má na mňa táto každodenná spolupráca veľmi pozitívny a potešujúci vplyv, ktorý ma posúva v mojom duchovnom živote. Ďakujem Vám za túto možnosť.“

Dňa 29.10.2023 LCH vo väznici v Sabinove: „Stretnutie s odsúdenými v Sabinove bolo pre mňa veľmi osviežujúce a radostné. Diabol sa ma snažil zastaviť chorobou, bolesťou hrdla, aby som nešiel slúžiť, no nakoniec som z Božej milosti mohol prísť k odsúdeným spolu s Michalom Libantom a Jakubom Krátkym z lamačských chvál. Odsúdení boli z našej návštevy veľmi potešení. Ich nadšenie a radosť bolo cítiť hneď od začiatku, kedy sme ešte pred svätou omšou krátko spievali chvály a väzni spievali z plného hrdla spolu s nami. Po svätej omši nasledovali svedectvá Michala a na konci sme jeden na druhého položili ruky a navzájom sme si všetci žehnali piesňou Nech ťa požehná Pán Ježiš. Ďakujem Bohu za milostiplný čas. Všetci sme odtiaľ odchádzali veľmi povzbudení.“

Časť listu od Andreja z väznice BB - Kráľová: „Máme za sebou krst, prijímanie aj birmovku a som veľmi rád že si mohol byť toho súčasťou a byť pri nás spolu s nami v tento veľký deň. Raz Ti porozprávam a nahráme moje svedectvo príbeh o mojom živote. Pred mojím VTOS som bol veľmi zlý človek aj keď som mal nejaké základné kamene viery v sebe ale nebol som na tom tak ako teraz a to svedectvo by bolo na dlhé rozpisovanie. Keď ma pán biskup vyzýval aby som sa zriekol zlého, aby som vyjadril že či verím a odpovedal, začali mi tiecť slzy. Naschvál som sa pozrel na Teba že

či sa na mňa pozeráš a Ty si uprene hľadel na mňa a spokojne sa usmieval a len kýval hlavou, že je to v poriadku. Už druhýkrát sa mi to stalo ešte keď som bol 2022 v Sučanoch a spievali ste chvály, tak mi tiež tiekli slzy a pozrel som na Teba a díval si sa na mňa! No čo Ti poviem pre mňa tá birmovka a všetko malo veľký význam. “

V Nedeľu 29.10.2023 po ceste domov sme sa zastavili aj u vo Zvolene, ktoré bolo v strede mojej cesty a tu už pridávam **príspevok Tomáša M.:** „Včera sme spolu s bratom Jožkom Drugdom (**viď na fotke s obidvoma**) zažili

požehnaný čas, keď nás svojou návštevou poctil náš drahý Michal. Samozrejme, vracal sa so služby, v kt. bol priniesť živého Krista medzi Vás. Keď som bol vo vyhnanstve, vždy som sa tešil na návštevu Michala spolu s nejakou kapelou... Za každým to bolo požehnané stretnutie plné Ockovej lásky, odpustenia, čas plný milostí. A veľmi dôležité, k čomu nás Michal povzbudzoval, je spoločné stretávanie sa, povzbudzovanie sa v našom spoločenstve Dismas. Hlavne, už keď sa dostaneme von, vtedy Zlý útočí z každej strany... Nedokáže zničiť, že chceme kráčať a nasledovať nášho Pána Ježiša Krista a neznesie, keď sa chceme modliť ruženec k našej drahej Matke Márii... Ale viem, že sám je to veľmi ťažké a preto stretávanie sa v spoločenstve

má pre nás obrovský význam a je to obrovská pomoc na našej ceste do vysnívaného domova - NEBA.

Viem, o čom hovorím drahí bratia a sestry.... A takisto nás povzbudzoval k službe tým, kt. to najviac potrebujú.... chorí, bezdomovci, opustení, väznení... a je to naša povinnosť sa podeliť s týmito ľuďmi o náš čas, peniaze, darovať im úsmev aebo si ich len vypočuť.... Aj keď viem tiež aj to, že Zlý sa to vždy snaží prekaziť... musíme sa však vytrvalo modliť aa prosiť Ducha Svätého, aby nás naučil počuť Pánov hlas a nechať sa viesť... všetko odovzdať Ockovi a neriešiť a verte mi, Boh sa vždy POSTARÁ, VŽDY. Lebo z lásky a dobrých skutkov budeme v posledný deň skladať účet... Nezabúdajme, že opica je otcom lži, je klamár... a už je dávno porazený... Boh je LÁSKA a keď Ho necháš pôsobiť vo svojom srdci a úplne mu budeš dôverovať, zažiješ skutočné zázraky v každodennom živote.. On Ťa miluje a nie je hriech, nech sa Ti zdá akokoľvek ťažký, máš to odpustené cez Jeho Syna Pána Ježiša Krista, kt. za nás zomrel, lebo nás miluje tu a teraz. “

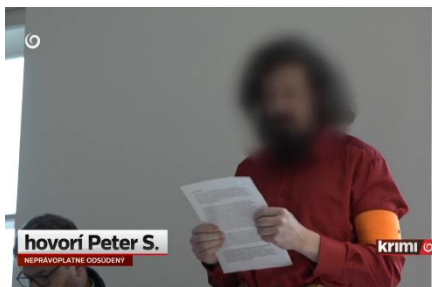
Časť listu od Luboša z väznice Dubnica : „Urobil so pre mňa viac ako ja sám!!!

Dal si mi nádej aj zmysel. Ďakujem, priateľ môj. “

Časť listu od Lukáša z väznice Želiezovce: „Dnes som od Vás dostal poštu a

strašne moc ma to potešilo, ale aj dojalo, že Vy a náš Pán Ježiš na mňa myslíte. Každý jeden deň Miško sa modlím za teba a tvoju rodinu a za celé spoločenstvo DISMAS. Ďakujem Ockovi, že mi ukázal cestu, ktorá viedla do Vášho spoločenstva. S Vami mám pocit, že niekam patrím a cítim, že veci sa obracajú k lepšiemu. “

Časť listu od Silvestra z väznice Hrnčiarovce : „Bráško teraz by som prešiel k mojej mamičke, že ako to dopadlo na návšteve, jak som sedel v telocvični a čakal som na rodinu, tak som hovoril nášmu Ockovi nech mi dá silu. Potom došli a prvá bola moja mama, tak som ju objal a prosil som ju nech mi odpustí a ja som plakal jak malý chlapec, lebo som jej veľa ubližoval a ona mi odpustila. Ďakujem nášmu Ockovi. **Foto: Časopis Vezenvstvi v Českej republike, kde bola uverejnená aj naša evanjelizácia DISMAS s Egom (trojský kvôň) vo väzniciach.**

30.10.2023 bola odvysielaná v krimi novinách reportáž o obv. Petrovi z väznice BB, kde hovorili, že požiadal súd, či mu dovoľí pred pojednávaním sa pomodliť pancier sv. Patrika, v čo mu súd aj vyhovel (**viď foto**).

Časť listu od Žanety z väznice Brno : „Miško viš čo si ríkám? Že spoustu ľudí si ofrňuje nos na jidle, a nadáva že má suchý chlieb, a abych rekla pravdu já to taky tak dřívě dělala ale pak po čase sem si rekla: bud' ráda že máš aspoň suchý chlieb a vodu, neboť to je Boží dar! Od té doby si toho vážim, že mám vubec co jíst, pít, že mám lůžko, teplo, atď.... a taky mi je líto dětí a dospělých v Africe a ted' i na

Ukrajně, že žijí tak jak žijí, nemají co jíst, pít, spí na zemi, mají lehké otrhané oblečení a to je hrozný, kdybych mohla jela bych tam a dala bych jim vše co by šlo“ Pocit toho, že sa ma niekto horšie a je na dne sme mohli zažiť práve

1.11.2023 v časti bratislavi pri letisku, kde je nízokoprahové zariadenie pre ľudí bez domova DEPOUL. Boli sme

sme poszvaný a išiel som za doprovodu L'Murov(viď foto) poviem len toľko, čo otom povedal moja manželka, keď zbadala to to miesto: „ako sme tam vstúpili ostalo mi zle a chcelo sa mi plakať“ Za seba poviem, že chodím priemerne každý týždeň do vänic spolu teda do 52 äzníc a ako vieš pracoval som 20 rokov v najprísnejšej väznici na Slovensku, ale to čom som videl bola beznádej, zúfalstvo a miesto, ktoré by som neprial ani nepriateľovi. Ak sa na to pozeram z pohľadu, že dostanú večeru prespia sa nech su v akom koľvek stave a ešte dostanú aj raňajky je to veľká milosť. Ako som hovoril svedectvá o zázrakoch, ktoré robí Ježiš vo väzniciach tak prichádzali za mnou niektorý títo zbiedačení ľudia plní neskutočných príbehov, depresii, zúfalstva a beznádeje. **Na fotkách,** ktoré vidíš tak prichádzali, podali sme si ruky a jeden bol vo väzení v Želiezovciach, druhý bol v Justičáku v BA, ďalší v Leopoldove,

štvrtý v Hrnčiarovciach, potom prišla dievčna, že bola somná v Nitre v **Chrenovej** a v **Levoči**. Ako to na začiatku

Bystrici, kde som pozval Krištofa L. a nevidiaceho števa B. (viď foto pred väznicou) **príspevok Kroštofa L.:**

„Ahojte, moje meno je Krištof a rád by som Vám povedal, ako mi Ježiš dal druhú šancu na život a navrátil ma na Jeho cestu. Od malého chlapca som vyrastal v silno katolíckej rodine a moji rodičia mi odovzdali všetko to, čo mohli. Keď som bol v dospievajúcom veku, tak som sa vedel viackrát odkloniť od Ježiša a zvoliť si vlastnú cestu a nepočúvať tú Jeho. Moja mama pracovala ako misionárka v Afrike. Vybudovala niekoľko pekární, studní, rozbehla pár projektov, ktoré pomohli zachrániť

niekoľko ľudí. Vždy bol priestor vycestovať s ňou a ísť pomôcť tam, kde je to veľmi potrebné. No keďže som bol profesionálny športovec, vždy som túto ponuku odmietol. Vždy som si hovoril, že ja predsa musím trénovať a vyhrávať súťaže, nie tam chodiť po misiách. Musím sa Vám ale s niečím priznať, vždy som cítil, ako ma Ježiš volá do toho, aby som mu slúžil. No moja odpoveď bola NIE - ja som športovec. Keď som mal 18 rokov, tak prišiel moment, kedy sa mi zmenil život. Pri tréningu na bicykli som spadol a zlomil som si chrčticu. 2 krčné a 2 hrudné stavce. Zlomenina minula moju miechu o 0,2mm. Ak by mi stavce zasiahli miechu, bol by som ochrnutý od hlavy až po päty. Bol to pre mňa a lekárov zázrak, že žijem a že budem môcť normálne fungovať. Počas obdobia v nemocnici mi viackrát Ježiš povedal: „Krištof, chcem ťa mať niekde inde, ako si ty myslíš”. Vedel som v srdci, že ma povoláva do služby, no nevedel som do akej. Keď som mal 21 rokov, prišla konkrétna odpoveď. „Krištof, budeš privádzať ľudí svojim spevom a gitarou ku mne”. Prešlo pár rokov a môj život nabral úplne iný spád. Momentálne mám 27 rokov a chodím po celom Slovensku a Česku ohlasovať Ježišovo meno tam, kam ma On pošle a zavolá. Svoj život som odovzdal Bohu, lebo viem že On je môj milujúci Otec. On mi dal znovu šancu na život. A dať život Bohu, bolo to najlepšie rozhodnutie môjho života a som mu za to vďačný. Chcem ťa len týmto svedectvom povzbudiť. Neboj sa dať svoj život Bohu!!! Dôveruj.

Foto: Obraz od Petra z väznice v Banskej Bystrici. K tomuto obrazu len dodám čo som mal v srdci pred pár dňami: „Keď spoznáš Ježiša Krista, zmeníš priority“

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
17.-18.11.2023	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime. A za ľudí, ktorých zranili, ublížili
24.-25.11.2023	za úmysly člena Dismasu
1.-2.12.2023	za našich kňazov, biskupa Rábeka, nové duchovné povolania
8.-9.12.2023	za rodiny slúžiace v Dismase a evanielizáciu vo vyhnanstve

13.11.2023 **Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BTŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č.91**

bolo náročné, tak nakoniec bolo krásne a ozaj skoro s každým som si ruku podal. Jeden mi povedal, že tam býva už dlhé roky, lebo platí len 1€ dostane večeru a raňajky a chodí do práce a v piatok chodí odtiaľ domov. Nerozumel som tomu, ale keď sa dokázal zaprieť, tak ušetril reálne za ubytvanie a stravu 600€. Neskutočne sú inteligentní a múdri. Len som sa usmial.

Dňa 5.11.2023 sme boli navštíviť členov vo väznici v Banskej

